

SJÄTTE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA SEXTO



Ev Matt 5: 20-26. Predikan av Lars Borgström (LFS)

Jesus sade till sina lärjungar att om deras rättfärdighet inte går långt utöver de skriftlärdas och fariséernas, så skall de inte komma in i Himmelriket. Himmelriket är detsamma som Guds rike, där alla Guds barn lever. Dessa ord från Mästaren måste gått som en stöt genom lärjungarnas hjärtan. Fariséerna ansågs allmänt vara de allra frommaste i Israel. Det fanns knappast heller några andra som tog det så noga med att försöka uppfylla Guds lag som de. Om nu inte deras rättfärdighet räckte till för himmelriket, vems skulle då räcka till? Varför räckte inte fariséerna till? Varför var de inga himmelrikets medborgare? Deras misstag var att de hade en ytlig uppfattning om buden. De trodde sig t.ex. gå fria inför budet om att inte dräpa om de inte hade begått mord i yttre mening. Likadant var det också med de övriga buden. Detta var den utläggning av Mose lag de hade fått med sig från sina lärofäder, de s.k. fädernas stadgar som senare kodifierades i Talmud, judendomens grundstomme. Men låt oss nu se på den verkliga innebörden av femte budordet.

DU SKALL INTE DRÄPA

Det femte budet är ett bud som många människor, liksom fariséerna, tänker sig gå fria inför. Det är väl bara mycket onda människor som dödar andra! Men Jesus visar nu den djupa innebörden av detta bud, att den som vredgas på sin broder är skyldig inför domstolen (Matt 5:22). Skyldig till vadå? Till brott mot det femte budet. Den som blir arg på sin nästa har redan mördat honom/henne i sitt hjärta. Ofta är det endast fruktan för straff eller det egna goda ryktet som förhindrar att tanken blir till handling.

Vrede som sådan är visserligen inte något ont. Hur skulle det förresten kunna vara det, när det på så många ställen i Bibeln står att Gud vredgas? I Psaltaren läser vi t.ex.: *"Gud är en rättfärdig domare, en Gud som dagligen visar sin vrede"* (Ps. 7:12). Och Jesus vredgades när Han fick se det vanhelgande marknadsspektaklet på tempelplatsen. Han vält rasande omkull penningväxlarnas och försäljarnas bord och drev ut dem med vinande piskrapp (Joh. 2:13-17). Det var ingen ond vrede, utan helig nitälskan för Gud hus. Guds vrede är alltid ren från synd, helig. Det finns alltså en vrede som är god, också hos oss människor. Att känna harm och vrede över ondska och orättfärdighet eller över hur människor kränks och misshandlas på olika sätt är en god sak, ett uttryck för kärleken till nästan. Ofta reagerar vi alldeles för lite.

Men vår mänskliga vrede är allt som oftast syndig. Var därför på din vakt, så att du inte grips av den onda vreden, som bara vill skada och ge igen! Det är den onda vreden som vi har så förfärligt lätt för. Vi älskar oss själva och har ett hyperkänsligt ego. Det behövs inte så mycket för att vi skall känna oss förolämpade och förnärmas. Det är detta Jesus talar om i bergspredikan och likställer denna vrede med mord.

Den kristnes väg är inte hämndens väg. Kärleken står som bekant inte emot en oförrätt (1 Kor 13:5). Vi skall inte ens hämnas den som verkligen förtjänat ett slag tillbaka. Tvärtom skall vi, så långt det står i vår makt, söka allas vänskap. Paulus skriver; *"Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och beror på er"* (Rom. 12:18). Ett oförsonligt sinnelag – och detta är mycket allvarligt – stänger oss faktiskt utanför Guds nåd och rike. Vill man inte ge upp sin oförsonlighet mot människor, så kan man inte vara försonad med Gud och tjäna Honom. Aposteln Johannes säger: *"Den som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare har evigt liv i sig"* (1 Joh. 3:15). Hat och vrede förstör inte bara relationen mellan mig och min nästa, utan också min gudstjänst, min relation till Gud. Att låta oförsonlighet sitta i orubbat bo är således fullständigt förödande för det andliga livet. Jesus säger: *"Om du bär fram din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, så lämna din gåva framför altaret och gå först och försona dig med din broder, och kom sedan och bär fram din*

gåva.”

VILKA SKYDDAS AV DET FEMTE BUDORDET?

Alla människor, alla kategorier, skyddas av förbudet mot mord. Lika lite som vi skall vilja hämnas och skada dem som gjort ont emot oss skall vi tillfoga skada mot dem som *inte* har gjort oss något. Idag mördas ca 35 000 ofödda barn årligen i Sverige genom aborter. Denna himmelskriande orättfärdighet är i högsta grad brott mot det femte budet. Människor, till vilka Gud otvetydigt befäller: ”Du skall inte mörda!” bryter mot Guds heliga vilja och berövar människor livet. Dessa små och försvarslösa ofödda människor har ett oändligt högt värde inför Gud. Varifrån kommer detta värde? Gud har själv skapat dem (Ps. 139) till sin avbild (1 Mos. 9:6).

Eftersom livet är heligt vill Gud skydda det genom detta bud, liksom genom de andra buden. Vi har alla brutit mot det femte budet, antingen i tankar, i ord eller i gärningar. Vare sig vi har gjort oss skyldiga till hat mot en medmänniska eller om vi har mördat ett ofött barn – eller gett vårt samtycke till det genom att försvara den fria aborten - så behöver vi omvända oss från vår synd.

STRAFFET

Straffet för brott mot det femte budet är enligt Jesus Gehenna. Gehenna betyder Hinnoms dal, där det på kung Ahas tid, på 600-talet f. Kr, (2 Kung. 23:10) offrades barn åt avguden Molok. Denna plats utanför Jerusalem var på Jesu tid en avskrädesplats där sopor och avfall ständigt brann. I Nya testamentet används Gehenna som en bild av straffen i den eviga elden.

Jesus lär oss alltså, att en syndare, som skall straffas för sin synds straffvärde och skuld måste bortkastas i den ständigt brinnande elden och där pinas för evigt. Detta beror på att syndaskulden aldrig i evighet kan återbetalas. Det bor så ofattbart mycket ondska i en människas inre. Det märks redan i pressande situationer här på jorden. Under krig t.ex. kommer människans sanna natur fram. När spärrarna släpper begås avskyvärda handlingar. Jesus säger att inne i människans hjärta bor onda tankar, otukt, stöld, mord. Äktenskapsbrott, girighet, ondska, svek, lösaktighet, avund, hädelse, högmod och dårskap (Mark. 7:22). Därför ser vi i krigens och naturkatastrofernas spår våldtäkter, massakrer på civila, kvinnor och barn, människorov, plundringar o.s.v. Om redan stressen från händelser här på jorden kan lössläppa denna inre ondska hos människan, tänk då på vilken effekt påfrestningarna i helvetet får. Det är som om man skulle pressa sönder en genomrutten, giftig frukt. Ut rinner en ond, stinkande, häxbrygd till saft. Hädelserna som väller fram förökar ständigt syndaskulden. Alltså måste syndaren vara förtappad i all evighet om det inte genom *tillräkning* går att gottgöra skulden.

När Jesus hängde på korset samlades alla människors skuld på Honom. De tillräknades Honom. De eviga straffen koncentrerades, förtätades och förhöjdes till oändlig bitterhet och svårighet då de ökades i höjd och djup. På det sättet kunde de eviga kvalen förkortas i tid, så att allt gottgjordes under timmarna på Golgata. Endast en person som själv är evig kunde tömma hela vredesbägaren på några timmar. Jesus Kristus, Guds evige Son, är den fullkomlige hjälten som kämpade och vann seger på Golgata. Och när Han krossades på korset under Guds vrede framflöt inget orent ur Honom. Tvärtom, när Han i dödskampen sammanpressades rann endast en skön, söt saft ur Hans inre, en självtgivande kärlek som vill vinna varje förtappad syndare. Guds rättfärdighet, som kräver fullkomlig gottgörelse innan den kan efterskänka och utstryka syndaskulden, hade fått sitt.

Det är så väl att vi har en Frälsare som betalat hela skulden med sitt heliga, dyra, gudomliga blod. Låt inte det blodet vara på dig förspillt så som det blev för den obotfärdige rövaren. Gör istället som den botfärdige rövaren! Vänd dig till Jesus och be Honom om nåd. Har du inte gjort det förut så gör det nu. Då skall också du få vara med Frälsaren i paradiset.

Då blir du också iklädd den rättfärdighet som Frälsaren själv har, den som vida överstiger fariséernas. Iklädd Kristus själv är du absolut rättfärdig och fullkomligt helig, lika god och full av kärlek som Jesus själv. Då är du en av de människor om vilken Johannes skriver: *”I detta har kärleken nått sitt mål hos oss: att vi är frimodiga på domens dag. Ty sådan Han är, sådana är också vi i den här världen”* (1 Joh. 4:17). Vi vandrar omkring i denna fallna värld, denna syndens jord, iklädda Honom som är renheten själv. *”Ty sådan Han är, sådana är också vi i den här världen.”*

Låt oss inte leva i synd utan låt oss vända oss till Honom som har burit all vår synd, Jesus Kristus. Hos Honom finns förlåtelsens gåva, som Han har förvärvat genom sin heliga död. Tro på Jesus och

Hans underbara löften och det skall vara dig som du tror! Amen.